

“मीठे बच्चे- तिमीहरूमा इमान्दार ऊ हो जसले सारा ब्रह्माण्डको सेवा गर्छ, धेरैलाई आफूसमान बनाउँछ, आराम मन पराउँदैन।”

प्रश्न:- तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले कुन चाहिँ बोली कहिल्यै पनि बोल्न सक्दैनौ ?

उत्तर:- तिमी ब्राह्मणले यस्तो कहिल्यै बोल्दैनौ- हाम्रो ब्रह्मासँग कुनै सम्बन्ध (कनेक्सन) छैन, हामी त डाइरेक्ट शिवबाबालाई याद गर्छौं । ब्रह्मा बाबा विना ब्राह्मण कहलाउन सकिदैन, जसको ब्रह्मासँग सम्बन्ध छैन अर्थात् जो ब्रह्मा मुख वंशावली होइन, ऊ शूद्र ठहरिन्छ । शूद्र कहिल्यै देवता बन्न सक्दैन ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ दादाद्वारा- बच्चाहरू म्युजियम अथवा प्रदर्शनीको उद्घाटन गराउँछन् तर उद्घाटन त बेहदका बाबाले पहिले नै गरिसक्नुभएको छ । अब यी शाखाहरू अथवा ब्रान्चहरू निस्किएरहन्छन् । पाठशालाहरू धेरै चाहिँन्छन् नि । एक त छ यो पाठशाला जसमा बाबा रहनुहुन्छ, यसको नाम राख्नुभयो मधुवन । बच्चाहरू जान्दछन्- मधुवनमा सदैव मुरली बजिरहन्छ । कसको ? भगवान्को । तर भगवान् त हुनुहुन्छ निराकार । मुरली बजाउनुहुन्छ साकार रथद्वारा । उहाँको नाम राखिएको छ भाग्यशाली रथ । यो त जसले पनि बुझ्न सक्छ । यसमा बाबा प्रवेश गर्नुहुन्छ, यो त तिमी बच्चाहरूले नै बुझ्दछौ । अरू कसैले न रचयितालाई, न रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछन् । केवल गभर्नर आदि ठूला मानिस भए भने उनीहरूबाट उद्घाटन गराउँछन् । यो पनि बाबाले सदैव लेखिरहनुहुन्छ- जसबाट उद्घाटन गराउँछौ- उनीहरूलाई पहिले परिचय दिनु छ- बाबाले कसरी नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ । उहाँका यी शाखाहरू खुलिरहेका छन् । कसै न कसैद्वारा खुलाउनुहुन्छ ताकि उनीहरूको कल्याण होस् । केही बुझ्नु- वास्तवमा बाबा आउनुभएको छ । ब्रह्माद्वारा स्थापना भइरहेको छ- विश्वमा शान्तिको राज्यको वा आदि सनातन देवी-देवता धर्मको । त्यसको उद्घाटन भइसकेको छ । अहिले यी शाखाहरू खुलिरहेका छन् । जसरी बैंकका शाखाहरू खुल्दै जान्छन् । बाबाले नै आएर ज्ञान दिनु छ । यो ज्ञान परमपिता परमात्मामा नै रहन्छ, त्यसैले उहाँलाई नै ज्ञानसागर भनिन्छ । रूहानी बाबामा नै रूहानी ज्ञान छ जो आएर आत्मालाई दिनुहुन्छ । सम्भाउनुहुन्छ- हे बच्चाहरू, हे आत्माहरू, तिमी आफूलाई आत्मा सम्भ । आत्मा नाम त सामान्य छ । महान् आत्मा, पुण्य आत्मा, पाप आत्मा भनिन्छ । त्यसैले आत्मालाई परमपिता परमात्मा बाबाले पनि सम्भाइरहनुभएको छ । बाबा किन आउनुहुन्छ ? अवश्य बच्चाहरूलाई वर्सा दिनका लागि । फेरि सतोप्रधान नयाँ दुनियाँमा आउनु छ । विश्वको इतिहास भूगोल दोहोरिन्छ भनिन्छ । नयाँ अथवा पुरानो दुनियाँ मनुष्यको नै हो । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु नयाँ दुनियाँ रचन । मनुष्य विनाको त दुनियाँ हुँदैन । नयाँ दुनियाँमा देवी-देवताहरूको राज्य थियो, जसको अहिले फेरि स्थापना भइरहेको छ । अहिले तिमी बच्चाहरू शूद्रबाट ब्राह्मण बन्दछौ । फेरि तिमीहरूलाई ब्राह्मणबाट देवता बनाउन आएको छु । तिमी यो सुनाउन सक्छौ- बाबा यसरी सम्भाउनुहुन्छ । तिमी नयाँ दुनियाँमा कसरी जान सक्छौ । अहिले त तिमीहरूको आत्मा पतित विकारी छ जो अब निर्विकारी बन्नु छ । जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ शिरमा छ । पाप कहिलेदेखि शुरू हुन्छ ? बाबाले कति वर्षका लागि पुण्य आत्मा बनाउनुहुन्छ ? यो पनि तिमी बच्चाहरूले अहिले जान्दछौ । २१ जन्म तिमी पुण्य आत्मा रहन्छौ फेरि पाप आत्मा बन्छौ । जहाँ पाप हुन्छ, त्यहाँ दुःख नै हुनेछ । पाप कुनचाहिँ हुन्छ ? त्यो पनि बाबाले बताउनुहुन्छ । एक त तिमीले धर्मको ग्लानि गर्छौ । तिमीहरू कति पतित बनेका छौ । मलाई बोलाउँदै आयौ- हे पतित-पावन आउनुहोस्, अब म आएको छु । पावन बनाउनेवाला बाबालाई तिमीहरूले गाली गर्छौ, ग्लानि गर्छौ, त्यसैले तिमीहरू पाप आत्मा बनेका छौ । भन्छन् पनि- हे प्रभु जन्म-जन्मान्तरको पापी हुँ, आएर पावन बनाउनुहोस् । त्यसैले बाबा सम्भाउनुहुन्छ- जसले सबैभन्दा धेरै जन्म लिएको छ, उसैको धेरै जन्मको अन्त्यमा प्रवेश गर्छु । बाबा धेरै जन्म भनेर कतिलाई भन्नुहुन्छ ? ८४ जन्मलाई । जो पहिले-पहिले आएका छन्, उनीहरूले नै ८४ जन्म लिन्छन् । पहिले त यिनै लक्ष्मी-नारायण आउँछन् । यहाँ तिमी आउँछौ नै नरबाट नारायण बन्नका लागि । कथा पनि सत्य नारायणको सुनाउँछन् । कहिल्यै राम-सीता बन्ने कथा कसैले सुनाएको छ र ? उनीहरूको अपमान (ग्लानि) गरिएको छ । बाबाले बनाउनुहुन्छ नै नरबाट

नारायण, नारीबाट लक्ष्मी । जसको कहिल्यै कसैले निन्दा गर्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— म राजयोग सिकाउँछु । विष्णुका दुई रूप यी लक्ष्मी-नारायण हुन् । सानामा राधा-कृष्ण हुन्छन् । यिनीहरू कुनै भाइ-बहिनी होइनन्, अलग-अलग राजाहरूका बच्चा थिए । उनी महाराजकुमार, उनी महाराजकुमारी, जसलाई स्वयंवरपछि लक्ष्मी-नारायण भनिन्छ । यी सबै कुरा कुनै मनुष्यले जान्दैनन् । कल्प पहिले यी सबै कुराहरू जसको बुद्धिमा बसेको थियो उनीहरूकै बुद्धिमा बस्नेछ । यी लक्ष्मी-नारायण, राधा-कृष्ण आदि सबैका मन्दिर छन्, विष्णुको पनि मन्दिर छ, जसलाई नर-नारायणको मन्दिर भनिन्छ । फेरि लक्ष्मी-नारायणका अलग-अलग पनि मन्दिर छन् । ब्रह्माको पनि मन्दिर छ । ब्रह्मा देवताय नमः फेरि भन्छन्— शिव परमात्माय नमः उनीहरू अलग भए नि । देवतालाई भगवान् कहिल्यै भनिन्छ र ? त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— जोद्वारा उद्घाटन गराउनु छ, उनलाई सम्झाउनुपर्छ, विश्वमा शान्ति स्थापनाका लागि भगवान्ले जग लगाइसक्नु भएको छ । विश्वमा शान्ति लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा थियो नि । यी सत्ययुगका मालिक थिए नि । त्यसैले मनुष्यलाई नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बनाउने यो ठूलो गड्डी युनिवर्सिटी हो अथवा ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो । विश्व विद्यालय त धेरैले नाम राखेका छन् । वास्तवमा तिनीहरू कुनै युनिवर्सिटी होइनन् । युनिवर्स त सारा विश्व भयो । सारा विश्वमा बेहदका बाबाले एउटै कलेज खोल्नुहुन्छ । तिमीहरू जान्दछौ— विश्वमा पावन बन्ने विश्व विद्यालय केवल यो एउटै हो, जसलाई बाबाले स्थापना गर्नुहुन्छ । हामी सारा विश्वलाई शान्तिधाम, सुखधाम लिएर जान्छौ, त्यसैले यसलाई ईश्वरीय विश्व विद्यालय भनिन्छ । ईश्वर आएर सारा विश्वलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिको वर्सा दिनुहुन्छ । कहाँ बाबाको कुरा, कहाँ यी सबैलाई युनिवर्सिटी भनिरहन्छन् । युनिवर्स अर्थात् सारा दुनियाँलाई परिवर्तन गर्नु, यो त बाबाको नै काम हो । हामीलाई यो नाम राख्न दिदैनन्, सरकार स्वयंले राख्छ । यो त तिमीहरूले सम्झाउनु छ, उनले पनि पहिले त सम्झदैनन् । भन— हाम्रो नाम नै ब्रह्माकुमार-कुमारी हो । उनको (ब्रह्माको) नाम नै तब रह्यो जब बाबाले आएर रथ बनाउनुभयो । प्रजापिता नाम त प्रसिद्ध छ नि । उनी कहाँबाट आए ? उनको पिताको नाम के हो ? ब्रह्मालाई देवता भनेर देखाउँछन् नि । देवताहरूका पिता त अवश्य परमात्मा नै हुनुपर्छ । उहाँ हुनुहुन्छ रचयिता, ब्रह्मालाई पहिलो-पहिलो रचना भनिन्छ । उनको बाबा हुनुहुन्छ शिवबाबा, उहाँ भन्नुहुन्छ— म यिनमा प्रवेश गरेर यिनको परिचय तिमीहरूलाई दिन्छु ।

त्यसैले बच्चाहरूले सम्झाउनु छ— यो हो ईश्वरीय म्युजियम । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई बोलाएका हौ नै, हे पतित पावन आउनुहोस्, आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस् भनेर । अब हे बच्चाहरू, हे आत्माहरू, तिमीहरूले आफ्नो बाबालाई याद गर्नु भने पतितबाट पावन बन्नेछौ । मनमनाभव यो शब्द त गीताको नै हो । भगवान् एकै ज्ञान सागर पतित पावन हुनुहुन्छ, कृष्ण त पतित-पावन हुन सक्दैनन् । उनी पतित दुनियाँमा आउन सक्दैनन् । पतित दुनियाँमा पतित-पावन बाबा नै आउनुहुन्छ । अब मलाई याद गर्नु भने पाप भस्म हुनेछ । कति सहज कुरा छ । भगवानुवाच शब्द अवश्य भन्नु छ । परमपिता परमात्मा भन्नुहुन्छ— काम विकार महाशत्रु हो । पहिले निर्विकारी दुनियाँ थियो, अहिले विकारी दुनियाँ छ । दुःखै दुःख छ । निर्विकारी भयो भने फेरि सुखै सुख हुनेछ । त्यसैले यो सम्झाउनु छ, भगवानुवाच— काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर्नले तिमीहरू जगत्जित बन्नेछौ । एक बाबालाई याद गर । हामी पनि उहाँलाई याद गर्छौ । जसरी कुनै कलेज खुल्यो भने त्यसको पनि उद्घाटन गर्छन् नि । यो पनि कलेज हो, धेरै सेन्टरहरू छन् । सेन्टरहरूमा टिचर मुकरर (निमित्त) हुन्छन् । टिचरले पनि ख्याल अवश्य राख्नुपर्छ । बाबा नयाँ-नयाँ सेन्टरमा राम्रा-राम्रा ब्राह्मणीहरूलाई (टिचरहरूलाई) राख्नुहुन्छ, यसैले कि छिटो-छिटो आफूसमान बनाएर फेरि अन्य सेन्टरमा जाऊन्, सेवालालाई अधि बढाउनका लागि । हेर्नुहुन्छ— कस-कसले राम्रोसँग मुरली पढेर सुनाउन सक्छन्, सम्झाउन सक्छन् ? उनीहरूलाई भन्नुहुन्छ— अब तिमी यहाँ बसेर क्लास चलाऊ । यसरी ट्रायल गराएर, उनलाई बसाएर अरू सेन्टरमा जमाउन जानुपर्छ । ब्राह्मणीहरूको काम हो एउटा चलायो फेरि गएर अरू सेन्टर बनायो । एउटा-एउटा टिचरले १०-२० सेन्टर स्थापना गर्नुपर्छ । धेरै सेवा गर्नुपर्छ । पसल खोल्दै, आफूसमान बनाएर कसैलाई छोड्दै जानुपर्छ । दिलमा आउनुपर्छ— कसैलाई आफूसमान बनाएर तयार गरौं जसबाट अरू सेन्टर खुल्न । तर यस्ता इमान्दार कोही बिरलै रहन्छन् । इमान्दार (अनेस्ट) उसलाई भनिन्छ जसले सारा विश्वको (युनिवर्सको) सेवा गरोस् । एक सेन्टर खोल्नो,

आफूसमान बनायो, फेरि अर्को स्थानमा सेवा गर्‍यो । एकै स्थानमा अट्किइरहनु हुँदैन । ठीक छ, कसैलाई सम्झाउन सक्दैनौ भने अरू काम गर । त्यसमा देह-अभिमान आउनुहुँदैन । म त ठूलो घरानाकी हुँ, यो काम कसरी गरूँ... मलाई दुःख हुन्छ । थोरै पनि काम गरेपछि कम्मर दुख्छ, यसलाई देह-अभिमान भनिन्छ । केही बुझ्दैनन्, अरूको सेवा गर्नुपर्छ नि । जसले फेरि यो पनि लेखोस् कि बाबा फलानीले मलाई सम्झाउनुभयो, मेरो जीवन बनाइदिनुभयो । सेवाको सबूत मिल्नुपर्छ । एक-एक टीचर बन्नुपर्छ । फेरि स्वयंले नै लेखून्— बाबा, मपछि सम्हाल्नेवाला धेरै छन्, मैले धेरैलाई आफूसमान बनाएको छु, म सेन्टर खोल्दै जाऊँ ? यस्ता बच्चाहरूलाई फूल भनिन्छ । सेवा नै गरेनौ भने फूल कसरी बन्ने । फूलहरूको पनि बगैंचा छ नि ।

उद्घाटन गर्नेलाई पनि सम्झाउनुपर्छ । हामी ब्रह्माकुमार-कुमारी हौं । शूद्रबाट ब्राह्मण बनेर देवता बन्दछौं । बाबाले यस ब्राह्मण कुल र सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी कुलको स्थापना गर्नुहुन्छ । अहिले सबै शूद्र वर्णका छन् । सत्ययुगमा देवता वर्णका थिए फेरि क्षत्रिय, वैश्य वर्णका बने । बाबा जान्नुहुन्छ— बच्चाहरूले कति प्वाइन्ट भुल्छन् । पहिले-पहिले ब्राह्मण वर्ण, प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान... ब्रह्मा कहाँबाट आए । यी ब्रह्मा बसेका छन् नि । राम्रोसँग सम्झाउनुपर्छ । ब्रह्माद्वारा स्थापना, कसको ? ब्राह्मणहरूको । फेरि उनीहरूलाई शिक्षा दिएर देवता बनाउनुहुन्छ । हामीले बाबासँग पढिरहेका छौं । उनीहरूले भगवानुवाच त लेखिदिएका छन् अर्जुनप्रति । तर अर्जुन को थिए ? कसैलाई थाहा छैन । तिमीहरू जान्दछौ— ब्रह्माका सन्तान ब्राह्मण हौं । यदि कसैले भन्छन्— हामी त शिवबाबाका बच्चा हौं, ब्रह्मासँग हाम्रो सम्बन्ध छैन भन्छन् भने फेरि उनीहरू कसरी देवता बन्दछन् ? ब्रह्माद्वारा नै बन्दछन् नि । शिवबाबाले तिमीहरूलाई कसरी, कोद्वारा भन्नुभयो— मलाई याद गर ? ब्रह्माद्वारा भन्नुभयो नि । प्रजापिता ब्रह्माका त बच्चा हौ नि । ब्रह्माकुमार कुमारी कहलाउँछौ । हामी ब्रह्माका सन्तान हौं । त्यसैले अवश्य ब्रह्मा याद आउनेछन् । शिवबाबाले ब्रह्मा तनबाट पठाउनुहुन्छ । ब्रह्मा बाबा बीचमा छन् । ब्राह्मण नबनी देवता कसरी बन्न सकिन्छ । म जुन रथमा आउँछु, उनलाई पनि जान्नुपर्छ । ब्राह्मण बन्नुपर्छ । ब्रह्मालाई बाबा नभनी बच्चा कसरी ठहरियो । ब्राह्मणले आफूलाई चिन्दैन भने त शूद्र हो । शूद्रबाट तुरुन्तै देवता बन्न मुस्किल छ । ब्राह्मण बनेर शिवबाबालाई याद नगरी देवता कसरी बन्न सकिन्छ, यसमा अलमलिनु पनि आवश्यकता छैन । त्यसैले उद्घाटन गर्नेलाई पनि सम्झाउनुपर्छ— बाबाद्वारा उद्घाटन भइसकेको छ । हजुरलाई पनि बताउनुहुन्छ— केवल बाबालाई याद गर्‍यो भने पाप काटिनेछ । उहाँ बाबा नै पतित पावन हुनुहुन्छ फेरि तिमी पावन बनेर देवता बन्दछौ । बच्चाहरूले धेरै सेवा गर्न सक्छन् । भन, हामी बाबाको सन्देश दिन्छौं । अब गर्ने, नगर्ने, हजुरको इच्छा । हामी सन्देश दिएर जान्छौं । अरू कुनै पनि तरिकाबाट पावन बन्नु नै छैन । जब फुर्सद मिल्छ सेवा गर । समय त धेरै मिल्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) नयाँ-नयाँ सेन्टरको वृद्धि गर्नका लागि आफूसमान बनाउने सेवा गर्नु छ । सेन्टर खोल्दै जानु छ । एकै ठाउँमा बस्नु छैन ।
- २) फूलहरूको बगैंचा तयार गर्नु छ । हरेकले फूल बनेर अरूलाई आफूसमान बनाउनु छ । कुनै पनि सेवामा देह-अभिमान नआओस् ।

वरदानः— ज्ञान रत्नहरूलाई धारणा गरेर व्यर्थलाई समाप्त गर्नेवाला होलिहंस भव

होलिहंसका दुई विशेषताहरू हुन्छन्— एउटा हुन्छ ज्ञान रत्न लिनु र अर्को निर्णय शक्तिद्वारा दूध र पानीलाई अलग गर्नु । दूध र पानीको अर्थ हो— समर्थ र व्यर्थको निर्णय । व्यर्थलाई पानी समान भनिन्छ र समर्थलाई दूध समान । त्यसैले व्यर्थलाई समाप्त गर्नु अर्थात् होलिहंस बन्नु । हर समय बुद्धिमा ज्ञान रत्न चलिरहोस्, मनन चलिरहोस् तब रत्नहरूद्वारा भरपूर हुनेछौ ।

स्लोगनः— सदा आफ्नो श्रेष्ठ स्थितिमा स्थित रहेर विरोधलाई समाप्त गर्नेवाला नै विजयी आत्मा हो ।